

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Lectori Pio Salvtem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

minum isto proposito bono abutentium. Quandoquidem in omnibus vitæ generibus sui quæquæ voluntas mala vitij est causa. Alioquin enim in fidem doctrinamq; Christianam transferenda culpa esset, quod multi Christiani nonnullis peiores paganis inveniuntur. Sed propterea nihilo minus fides Christiana Euangeliumq; suscipienda sunt, quæ non docent, sed vetant huiusmodi, quæ mali Christiani faciunt opera. Religiosi igitur proposito regulæq; culpa non est, quod multi, qui religiosi appellantur, irreligiose viuunt: quoniam talem vitam prauam, non ex suo instituto (quod ipsam prohibet) verum ex sua ipsorum mala voluntate hauriunt. Quapropter huiusmodi vitæ institutum, quod salutare est & malitiã vetat & punit, protegi merito deberet. Verùm illi, qui in tali statu infelicitate maleq; viuunt, aut ex ipso (in quo semel Deo sese obstrinxerunt) denuo excurrunt, cogi compelliq; debent, vt hoc, quod suapte sponte Deo receperunt, Deo etiam præsent, & ita mutuo alter alterum iuuaretrahereq; debemus, si ad æternam velimus peruenire beatitudinem, ad quam nos ducat omnes Deus in secula benedictus, Amen.

Apostate
monachi ad
recipiendũ
habitum
compelliẽt.

De vera Religione & Cœnobijs,

F I N I S.

LECTORI PIO SALVTEM.

Hæc hic Christiane Lector Dialogum Militis & Monachi, à nostro quidem Domino Ioanne Iusto Lanspergio Germanicè conscriptum, at studio nostro Latinitate donatum, vt possit eius vsus etiam ad exterarum nationes propagari. Quem nimirum simul atque à capite ad calcem vsque perlegeris, poteris quæ ad monasticam pertinent veritatem & vitam dilucidius habere perspecta. Videbis hic militem factiõnis Lutheranae dum suum vult tueri Euangelium (penè aliud dixissem) & monasticam vitam quasi à Christi doctrina abhorrentem explodere ac refutare, seipsa, id est, moribus & diëtis suis superq; testatum omnibus reddere, quam pulchrè consentiat apteq; quadret vita Lutheranorum ad Euangelij pietatem. Confitentur illi

D 3

quidem

Tit. 1.

1. Tim. 2.

quidem se nosse Deum, & eius ubique iactitant Euangelium, factis autem illum negant, atque adeo rursus crucifigunt & habent ostentui. Dolenda res, eo cæcitatibus deperditos esse miserorum animos, ut non videant, quam turpiter ipsis à pseudodoctoribus & verè Sardanapalitanis hæreticis imponatur. Faxit Deus omnipotens, qui vult omnes homines saluos fieri, ut tamen quandoque resipiscant, nec se patiantur tetræ spiritibus esse ludibrio, à quibus captiui detinentur ad ipsorum voluntatem. Vtinam ad Catholicæ Ecclesiæ redeant vnitatem, & felici mutatione ex desertoribus & perfugis efficiantur membra corporis Christi, cum illo post hanc vitam æternæ beatitudinis habituri consortium, si vsque in finem illi fideles perseverauerint. Quod autem ad ipsum autorem attinet, putamus eum non alia ratione adductum esse, ut hoc quicquid est opusculi elucubraret, quam quo rudi potissimum plebeculæ consuleret, quæ sicut parum habet iudicij in illis rebus, quæ non omnibus passim exposita sunt, ita facile in errorem potest induci, ut aliter sentiat, quam sit ex veritate sentiendum. Neque cuiquam dubium, est summo id opere egisse prauorum dogmatum architectos, ut sua venena Germanico comprehensa sermone in vulgus spargerent, & simplicium animos exitiali toxico dementarent. Quamobrem nihil potuit à nostris fieri consultius, quam ut ipsi libellis Germanicè conscriptis parum doctos ac idiotas aduersum pestiferos Syrenarum cantus communirent, efficerentque ut si non omnibus, tamen vel quibusdam perspectum exploratumque fieret, quantum à veritate discrepent commenta ab ipsis inferis reuocata, hominum mente corruptorum. Ita ergo & Lanspergius noster pro sua virili cupiens vitam ræonasticam ab illorum calumnijs & insectationibus vindicare (siquidem id præcipuè illi conueniebat, qui iam monachum professus esset) Dialogum hunc suæ lingue

linguæ hominibus confecit, quo tanquam antidoto contra præsentissima serpentium tartaricorum venena præmuniuntur, discantq; non solū nihil indignum sentire de eo vitæ genere, quod adhuc in Ecclesia Dei semper præcipuo in honore habitum est, sed etiam ex animo id venerari, utpote quod primam illam Apostolorum ac Discipulorum Christi perfectionem & integritatem haud obscure exprimat ac æmuletur. Esto, sint plerique illius professores tepidi ac suæ salutis immemores: nihil id sanè ei potest detrabere, nisi quis putet matrimonium propterea contemnendum esse, quod multi sunt adulteri. Mali semper & fuerunt & erunt permixti bonis, ut habeant pij unde exercitentur & in virtutibus solidentur. Non enim est stabilis aut firma virtus, quæ exercitationibus non est unde quaque probata. Verum his ita paucis præmissis, hoc vnum te Lector amice oratum volumus, ut Lanspergy nostri, itemque nostrum conatum boni consulas. Haudquaquam te legisse pœnitebit, nisi ingratus eris. Vale, & nos precibus tuis Christo commenda.

